

работи, (тоѣ не трѣбѣва) ни то да гдѣ.

11 Защото слѣшаме че нѣкои живѣатъ безчинно по междѣ васъ, и нищо не работатъ, но ходатъ на самъ на тамъ на празанъ.

12 На такива заръчаме, и молиме чрезъ Гдѣа нашего Исуса Христа, да работатъ спокойно, и да гдѣатъ свойатъ си хлѣбъ.

13 Я вѣе, братіе, не оуморѣвайте се като творите добротъ.

14 Я ако нѣкой не слѣша наше то слово (което ви писъваме) въ това посланіе, него забелѣждвайте: и не мѣшайте се съ него, да се пограми:

15 Я междѣ това, немайте го като за врагъ, но възмлабвайте го като братъ.

16 Я самъ гдѣ на миратъ, да ви даде миръ всегда и съ сека кова образъ, гдѣ (да вѣде всегда) со всички те насъ.

17 Поздравленіе то е съ моата рѣка Павлова, което слѣжи за знаменіе оу секое мое посланіе, така пишешемъ:

18 Благодаръ та на Гдѣа нашего Исуса Христа (да вѣде) со всички те насъ. Амѣнь.

† Второ то посланіе къ Солнчаномъ вѣде написано ѿ Рима.

КЪ ТИМОДЕЮ А ПОСЛАНИЕ

ЕВАНГЕЛІЮ АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА Я.

Павъль Апостолъ Исуса Христа въ споретъ повелѣніе то на Бгѣа Отца нашего и на Гдѣа Исуса Христа, (който е) надежда та наша.

2 На Тимодея, истинно то чѣдово вѣра та: благодать, милость, миръ ѿ Бгѣа Отца

нашего, и ѿ Христа Исуса Гдѣа нашего.

3 Какъ то те оумолихъ, като ѿивахъ въ Македоніа, да ѿстанешъ во Фѣсѣ, (така и сегѣ те молимъ) да заръчашъ на нѣкои да не оучатъ дръго гдѣ:

4 И да не внимаатъ въ